

LJUBLJANA
DOŠLO
- 6. VIII. 1929 -
Letna naročnina . . Din 24—
Polletna naročnina . . „ 12—
Posamezna številka „ 1-50

Poština plačana v gotovini.

Izhaja 5. in 20. vsakega meseca.

POŠTAR

STROKOVNI LIST POŠTNIH NAMEŠČENCEV.

Štev. 15.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1929.

I. leto.

F. F.: Nekaj besed o „Poštnem domu“.

Poštne uslužbenci smo organizirani v več strokovnih organizacijah. Po pravilih je program vseh organizacij: samopomoč in samoobramba potom organizacije in izobrazbe. Ta program bo pa stopil iz tiskanih pravil na realna tla šele in samo tedaj, ako bomo poštne uslužbenci dobro organizirani, če bodo naše organizacije imele disciplinirano in izobraženo članstvo in pa v nemali meri, ako bodo tudi gmotno dobro fundirane.

In če hočejo organizacije svoje velike naloge sploh vršiti, morajo biti dani gotovi pogoji, brez katerih je vsak uspešen razvoj in napredek nemogoč. Eden pravih pogojev je gotovo ta, da bi naše organizacije morale imeti primerne in poceni prostore za pisarne, za sejne in zborovalne dvorane, nadalje nekaj sob, kjer bi podeželski člani lahko poceni bivali, kadar bi se oglasili v Ljubljani itd.; skratka, imeti bi morali svoj dom, kjer bi bilo prostora za nas vse. Potrebo takega doma so uvideli voditelji naših organizacij že takoj po prevratu, a žal, da smo mnogo prepozno pristopili k realizaciji te misli. Šele leta 1926. je tedanja Zveza pošt. org. kot najmočnejša organizacija sklicala prvi sestanek poštne uslužbenec, na katerem se je izvolil pripravljalni odbor z nalogo, da izdela pravila in pripravi vse potrebno za realizacijo misli »Poštnega doma«. Pripomnim, da so se tega sestanka udeležili uslužbenci vseh kategorij in organizacij in da je bil tudi pripravljalni odbor sestavljen iz članov, ki so pripadali različnim strokovnim organizacijam. Da še bolj poudari neodvisnost snujočega se »Poštnega doma« od ostalih strokovnih organizacij, je pripravljalni odbor predlagal ustanovitev samostojne zadruga, katere naloga bi ravno bila, postaviti na sedežu Oblastne poštne uprave primeren dom. Zakaj se je pripravljalni odbor odločil za samostojno zadrugo? Predvsem zato, ker je zadruga vsem drosta in dostopna in ker mora vprašanje pripadnosti k tej ali oni strokovni organizaciji ostati izven zadruga. Kakor se udeležujejo v zadrugništvu ramo ob rami možje in žene raznih političnih naziranj, tako naj bi se v novi zadrugi udeleževali člani vseh strokovnih organizacij. Zadrugniki v zadrugi »Poštne dom« ne bi smeli reprezentirati nobene določene organizacije, marveč vsak zadrugar naj bi se strogo izogibal načelnati vprašanja, ki nimajo z zadrugo ničesar skupnega in bi moral strogo varovati objektivnost do člana zadrugarja, o katerem ve, da pripada k drugi strokovni organizaciji. Kakor drugod naj bi tudi v tej zadrugi zadrugna nevtraliteta prinesla svoj blagoslov.

Poleg tega sta gesli samopomoč in samoobramba zadrugni gesli. Strokovne organizacije bi morale storiti vse, da prodre pri njih članstvu prepričanje, da bo samopomoč edino uspešna v zadrugni skupnosti. Organizacije bi morale gledati na to, da razpršijo pomisleke in ugovore proti »Poštnemu domu«, ki so jih nekateri širili. Če bi se postavile vse naše strokovne organizacije v službo skupnosti v »Poštnem domu«, bi bil uspeh veliko večji, zlasti če bi pustile ona malenkostna, osebna in prestižna vprašanja na stran.

Žalibog se pa to ni zgodilo. Kakor se je »Poštne dom« začel leta 1927. lepo razvijati, je ta razvoj strokovni boj med

organizacijami v letu 1928. nekoliko zavrl. Konec boja v strokovnih organizacijah je bil ta, da so izstopili nižji poštne uslužbenci iz zadruga »Poštne dom«. Namesto da bi v zadrugi vsak posameznik nastopal proti posamezniku in organizacija proti organizaciji po načelih pravičnosti in ljubezni, smo bili priča raznim napadom in klevetam, ki nam kot zadrugarjem niso bile v čast. Čeprav se je boj vodil izven zadruga »Poštne dom« in je načelstvo doma skušalo vedno ostati objektivno, je vendar zadel udarec, ki je bil namenjen drugam, v veliki meri naš dom. Izgubil je precej članov in nekaj agitatorjev in začelo se je že govoriti o dveh poštne domih, dasi še za enega nimamo dovolj denarja.

Letos, ko je boj ponehal in so se razmere ublažile, je pokrenil »Poštne dom« akcijo, da postane to, kar je hotel biti od vsega začetka, namreč ustanova, kjer bo prostora za vse poštne uslužbence in njih organizacije. Pretekli dnevi je »Poštne dom« poslal vsem našim strokovnim, gospodarskim in kulturnim organizacijam povabilo na sodelovanje, ker bomo drugo leto prav gotovo začeli z zgradbo doma. Mislim, da se bodo voditelji naših organizacij zavedali velike važnosti, ki jo bo imel bodoči »Dom« za vse organizacije in da bodo šli preko malenkostnih medsebojnih razlik ter da se bomo našli vsi v zadrugi »Poštne dom« pri skupnem delu. Kakor sem že v uvodu omenil, imajo vse organizacije isti namen, vsem je pa tudi potrebna streha, če jim je kaj do razvoja in napredka. Da si to streho postavimo, moramo doprinesiti za skupnost žrtve in se vedno ozirati na vzvišena načela ljubezni in pravičnosti, kadar gre za osebno vprašanje. Vprašanje poedincev moramo znati in hoteti podrediti koristim skupnosti. Ako bomo izhajali s teh vidikov, se bomo gotovo našli pri delu za dom, ki bo dolga leta nam v čast in ponos.

Ne dajte se begati od posameznikov. Imamo še ljudi, ki z raznimi neutemeljenimi pomisleki in nezaupanjem odvrtaajo uslužbence od »Poštnega doma«. Taki malenkostni kritikarji se pač dobe povsod. To nas ne sme motiti. Pristopimo složno k skupnemu delu, zavest skupnosti naj bo ona gonilna sila, ki nam bo dala dovolj moči, da si ustvarimo naš dom.

Zato naj v principu nobena organizacija ne odklanja vabila »Poštnega doma«, ampak naj pove, kaj ji ni v domu všeč, kaj naj se izpremeni, kako, itd., pa se bomo pogovorili in ustvarili bazo za skupno delo.

Pošte v najstarejših in starih časih.

(Nadaljevanje.)

Polagoma pa so se začeli zlasti pod vplivom samostanov navezavati med raztresenimi dvori ožji stiki. V začetku 10. stoletja so na Nemškem počasi nastajala mesta, ki so uživala razne privilegije. Tako je dosegel vsak nesvobodnik popolno prostost, kakor hitro je vstopil v mestni teritorij: »Mestni zrak daje prostost«. Henrik I. (918—936) si je zlasti močno prizadeval, da bi se mesta kar najbolj pomnožila in povečala. Pa kakor so se širila mesta, tako je rasla trgovina in industrija, raslo bogastvo, rasla zavest meščanov, kar je na drugi strani ugodno vplivalo na kmetiško prebivalstvo. Nastajali so na ta način trgi in se prirejali sejmi. S tem je bil ustvarjen začetek novega poštarstva, ki se je bistveno razlikovalo od poštarstva v starem veku. Tu so bile koristi narodnega gospodarstva.

potrebe vseh ljudi in ne več gola sebičnost vladarjev. Sčasoma ni mogel vsak trgovec osebno na sejem. Združilo se jih je torej več, ki so se poslužili enega voza ali pa so naročili kakemu obrtniku, da je odpravil njih pošiljke. Tako so polagoma nastali prevozniki. Ker so prevažali vedno večje vrednosti, so bili končno zapriseženi in odgovorni za vse pošiljke ter postavljeni pod nadzorstvo krajevne oblasti. Na ta način so nastali sli, ki so jih mesta rabila za prenašanje pisem. Tle prenašalci pisem so bili prav za prav prvi poštni sli v srednjem veku. Pa kakor je rasel promet, tako se je širila tudi dostavna služba. Lipsko je dobilo l. 1182 prvi privilegij za sejem, a že l. 1388. je bilo po poštnih slih v redni zvezi z Augsburgom, Nürnbergom, Braunschweigom, Magdeburgom, Hamburgom, Kölnom, Draždani, Prago in Dunajem.

Poštnim slom so pretile na njih potih razne nevarnosti. Na Nemškem je bilo roparsko viteštvo na vrhuncu svoje moči. Roparske drhali so najrajše napadale in ropale poštne sle. Ali trgovina in promet sta si bila že toliko opomogla, da sta z uspehom preprečevala njih zločinske nakane. V Italiji se je otvoril promet brez gotovine, promet z menicami in bankami, na Nemškem se je pa ustvarila mogočna Hanza, v kateri so bila združena porenska nemška mesta. Te organizacije so uredile stalne poštne vožnje, ki so se vršile tako točno, da so povsod vedeli dan in uro njih dohoda in jih s pridom rabili.

Druga korenina, iz katere je zraslo nemško poštarstvo, je bila organizacija nemških viteških redov. Zvezo rečenega reda s sveto rimsko stolico, s škofi in z raztreseno bivajočimi duhovniki so izprva izvrševali potujoči menihi, meniški bratje, kesneje pa oboroženi sli peš ali na konju. Ozemlje viteškega reda se je tako širilo, da je bilo treba poštni promet izpopolniti. Zato vidimo že l. 1380 v glavnem samostanu nemškega viteškega reda v Marienburgu najvišjega konjskega maršala, ki je bil kakor nadpoštar oskrbnik ondotnega poštnege hleva ali današnjega poštnege urada. Nadzoroval je pismonoše ali postiljone, ki so s konji izvrševali službo. Na svojem potu so se ustavljali v redovniških hišah, ki so bile tako urejene kakor glavni samostan. Komtur je bil poštar, ki je nadzoroval pravilno izmenjavo pismonoš in konj. Na vsakem pismu so se napisavali sprejemni, odpravni in dostavni podatki. Vrhutega so vsako pismo vpisali v knjigo. Dostavna služba je bila tako urejena, da je dobival véliki mojster vsak dan zanesljiva poročila o deželnih in redovnih razmerah. Potemtakem je tudi točno kontroliral uradovanje poš. Pismo, ki ga je pisal redovniški maršal visokemu mojstru v njegovo letovišče, je imelo na pr. naslednje označbe: »Prečastitemu visokemu mojstru z vsem spoštovanjem.« »Noč in dan brez pomude, posebna sila (t. j. važnost) je v tem.« »Odhod iz Königsberga zvečer, prejem popoldne hora (ura) V.« »Prišlo in odšlo iz Branibora isti večer pred polnočjo hora X.« »Prišlo in odšlo iz Balge dopoldne hora IX« itd.

Nujne ali zelo važne pošiljke so prenašali poštni uslužbenci na konju. Rabili so se za ta posel samo taki ljudje, ki so jih glede zvestobe, vestnosti in točnosti prej preizkusili.

V obstoječih poštnih zvezah nemške Hanze so se pojavile nove pomanjkljivosti, ko se je razvila trgovina med italijanskimi, nemškimi in nizozemskimi mesti in je promet prodiral v notranjost provinc. Poštna služba je tedaj pripadala mesarijem, ki so se vozili po 20 ur daleč kupovat klavno živino. To priliko so vselej porabili trgovci in drugo občinstvo ter jim izročali pisma v dostavo. Da bi se dosegla v odpravi in dostavi pošiljke večja varnost, so sklenili trgovci po posredovanju mestnih uradov z mesarji posebno obvezno pogodbo. Mesarji so prejemali gotovo plačo za izvrševanje poštne službe v gotovem kraju in v določenem času. In tako se je začelo poštarstvo, ki se je pod imenom »mesarska pošta« ohranilo notri do Taxisove poštne ustanove. »Mesarska pošta« pa je prevažala ne samo pisma in pakete, temveč tudi ljudi. Marsikatera mesarska zveza je še do 19. stoletja uživala pravico do poštnege roga v svojem zveznem znaku. Vsaka stanovska

skupina je imela svojo pošto, kar je povsem odgovarjalo duhu srednjega veka. Potemtakem je bila pošta redovniških vitezov za plemiče in duhovnike, pošta v Hanzii zvezanih mest za veletrgovce, mesarska pošta pa za navadno občinstvo, a znanstvo je vzdrževalo tako imenovane vseučiliške pošte. Zveza, katero so te vseučiliške pošte med seboj kakor tudi z rojstnim krajem slušateljjev vzdrževale, je zelo vplivala na razvoj prometnega gibanja. Najslavnejša taka pošta je bila pariška univerza. O organizaciji teh poš, ki so poslovale že v začetku srednjega veka, nam zgodovina ne pove veliko. Posamezne narodnosti (univerze so bile razdeljene po narodnostih) so volile zase poštne sle (messageres) in jih zaprisegale, zbog česar so bili za svoje poslovanje odgovorni. Po svoji službi so se delili v glavne, velike in pomožne sle. Glavni sli so bili v Parizu živeči meščanje. Njih poslovanje je bilo zlasti v tem, da so slušateljem preskrbovali denar, hrano in obleko ter korespondenco vseučiliščnikov prevažali med Parizom in njih rojstnim krajem. V pomoč so jim bili prideleni mali sli, ki niso bivali v Parizu, ampak v mestih po deželi. Prihajali so v Pariz po naročila in pisma, ki so jih nosili v smeri svoje poti, dokler jih niso izročili bližnjemu slu. Mali sli so opravljali svojo službo večidel na konju. Zveze so bile jako točne. Poštne ustanove so se odlikovale s predpravnicami, ki pričajo o njih velikem pomenu. Veliki sli so uživali carinsko prostost, prosti so bili daca in davka, vseh mestnih davščin, nočne službe itd. Mali sli so pa bili oproščeni onih dolžnosti, ki jih je nalagala poraba cest, potov in pristanišč.

(Konec prih.)

Iz Gospodarske zadruge.

Plačevanje v gotovini.

Kakor potrebuje na jesen vsak posameznik precej denarja, ker mora nakupiti za zimo kuriva, živil, obleke, šolskih knjig itd., tako potrebuje tudi naša zadruga na jesen veliko denarja, kajti, če baše člana, pride v zadrugo in naroči na kredit kurivo in drugo, kar ima zadruga v zalogi, za ostalo pa vzame nakazilo ali posojilo. Zadrugi se pa seveda vse to pozna. Ona mora namreč za zimo nakupiti in takoj plačati velike množine kuriva, a mora tudi ostale račune takoj vse poravnati, dočim odplačajo člani svoj dolg v teku enega leta ali pa še pozneje. Razumljivo je torej, da zadruga nima dovolj gotovine in da ne more vsem ustreči. Odkod pa naj vzame denar? O deležih, ki so malenkostni, ne govorim. Zadruga začne zato seveda stiskati in omejevati kredit, obenem se pa mora tudi zadolževati. Ker je pa kredit precej drag, mora zanj plačati težke obresti. Zato ni čudno, če se je v načelstvu pojavila že večkrat želja, da bi člani pričeli polagoma z odplačili v gotovini. Vsaj manjše račune naj bi poravnali takoj ali ob mesecu.

Pred nekaj meseci je načelstvo odredilo, da se morajo v delavnicah vsi računi do 10 Din plačati takoj oziroma najkeseje v tridesetih dneh. Danes vidimo, da je bil sklep zelo dober, ker so se člani privadili malenkosti sproti plačevati, s čimer nam prihranijo obilo dela, mi pa vendar kasiramo na ta način čez tisoč dinarjev na mesec, ki bi jih drugače dobili v enem letu ali še pozneje.

Imamo precej članov, ki so prezadolženi. Res je, da jim mesečno odtegujemo precejšnje obroke, toda dolg se jim ne zniža, ker sproti zopet naroče najmanj toliko, kolikor je obrok znašal, tako da so s plačili v zaostanku. In ti potem vedno tarnajo, da je obrok previsok, da ne morejo izhajati itd., moti jih pa ne, da bi se še naprej ne zadolževali. Vemo, da se čisto zgodi, da se mora globoko zadolžiti dober gospodar, mislimo pa, da ni treba, da bi stalno visel v dolgu.

Če povemo, da smo lansko leto za izposojeni denar plačali približno 40.000 Din obresti, je jasno, zakaj ne moremo cene našim izdelkom in kurivu znižati in zakaj zaključujemo vsako leto s tako majhnim dobičkom.

Vsekako ni prav, da plačajo nekateri člani nabave takoj ali v par mesecih, dočim pričnejo drugi z odplačilom šele po enem letu. O tem bo moralo načelstvo razmišljati. Prav bi pa bilo, da bi se prej tudi drugi oglasili k besedi.

Preskrba s premogom.

Dasi je nekaj članov upoštevalo naša opozorila po okrožnicah in v strokovnih listih in naročilo za zimo potrebni premog že v juliju, je vendar še precej članov, ki z naročilom odlašajo. Tem svetujemo, da si sedaj v avgustu na vsak način naroče premog, ker bo ta od 1. septembra dalje po ponovnih obvestilih Trboveljske premogokopne družbe znatno dražji. Razen tega se s 1. septembrom zviša prevozna tarifa za kurivo za 20%.

Ker bo nastopilo vsled izvozne sezone že prihodnji mesec pomanjkanje vagonov, preti resna nevarnost vsem, ki ne bodo pravočasno naročili premoga, da bodo od 1. septembra dalje nanj čakali od 3 do 6 tednov in da ga bodo precej dražje plačali. Načelstvo ne more prevzeti nobene odgovornosti, ker pri Trboveljski premogokopni družbi nobena intervencija nič ne zaleže in če bodo torej člani zamudniki ostali brez premoga, jim zadruga ne bo mogla pomagati.

Torej v avgustu je zadnji čas za naročilo in kdor ima v kleti dovolj prostora, naj ne odlašaja.

Osebnosti vesti.

Postavljeni: za kondukterja III/3 žand. nared. Anton Sever v Ljutomeru; za zvančičnike 3. skupine dnevničarji: Rudolf Mechora v Bohinjski Bistrici, Štefan Godec v Pragerskem, Alojzij Koser v Slatini Radenci in Ivka Jakše pri obl. pt. upravi; za služitelje 2. skupine dnevničarji: Maks Jereb in Ivan Škorjanc na Ljubljani 2, Josip Dobrin na Ljubljani 1 in Franc Špende v Mozirju; za pogodbene poštarje: Josip Ferenčak v Studencih pri Mariboru, Darinka Rappl v Sv. Urbanu pri Ptuj, Jolanka Kanižaj v Prosenjakovcih, Minka Velikonja roj. Vehovar v Poljanah nad Škofjo Loko in Fanika Habjan v Pristavi.

Premeščeni: šef odseka I/5 dr. Bogdan Kurbus od obl. pt. uprave kot inspektor I/5 v Sarajevo; inspektor I/5 Miroslav Matjašič od obl. pt. uprave v Skoplje; tajnik I/6 dr. Janko Tavzes od obl. pt. uprave kot inspektor I/5 v Zagreb; pb. ur. II/3 Ana Kupec iz Ljubna v Šoštanj, Alojzija Ceme iz Moravč na Maribor 2, Marija Gorjanec iz Vinice pri Črnomlju v Metliki, Franja Kapus iz Gorja pri Bledu v Trzič, Angela Farzini iz Št. Vida pri Stični na Ljubljano 1, Vera Jan iz Šmartna pri Litiji na Maribor 1, Mara Podjed iz Vidma pri Krškem v Krško, Zmagoslav Nusbek iz Loškega potoka na Ljubljano 2, Leopoldina Friedl iz Štor v Celje, Drago Miložič-Lindič iz Sv. Lovrenca na Pohorju na Ljubljano 1, Franjo Žehelj iz Dravograda v Mežo, Marija Kasjak iz Cerklja ob Krki v Dobrno, Franja Vrtačnik iz Litije na Maribor 1, Ema Triller iz Škofje Loke na Ljubljano 1 in Hilda Čop iz Podnarta na Jesenice na Gor.; pb. ur. II/4 Mara Grims iz Železnikov v Škofjo Loko, Ivana Krajc iz Gornje Radgone v Zagorje ob Savi, Marija Zor z Ljubljane 1 v Domžale, Ana Lenko iz Polzele na Ljubljano 1, Terezija Kenda iz Gorenje vasi v Žiri, Ivanka Grad iz Stične v Grosuplje, Franja Zgonc iz Pristave v Celje, Amalija Ponedlak iz Strnišča na Maribor 2, Amalija Kalan iz Podplata na

Ljubljano 1, Vladimir Šenk iz Zgornje Sv. Kungote na Beograd 1, Angela Bernik iz Križ na Gorenjskem na Ljubljano 1, Anica Kos iz Loke pri Zidanem mostu v Zidani most, Elizabeta Hrovat iz Zidanega mosta na Ljubljano 1, Vera Plehan iz Sv. Trojice v Slovenskih gor. v Hrastnik, Justina Florjančič iz Studenca pri Ljubljani v Ptuj in Ana Škrbec iz Ptuja v Litijo; pb. ur. II/5 Ciril Kiferle iz Jesenic Fužine v Čakovec in Marija Praznik iz Dobrne v Slovensko Bistrico; kondukter III/3 Josip Pavlin iz Ptujске gore na Maribor 2; telef. III/3 Marija Lovšin iz Toplic pri Novem mestu v Žezemberk, Ljudmila Bajec iz Nove vasi pri Rakeku v Kočevje, Ema Burdian iz Juršincev v Celje, Marija Drobnič iz Gornje Lendave v Radeče pri Zidanem mostu, Angela Šavpah iz Dobrovnika na Maribor 1 in Frančiška Hladnik iz Sv. Tomaža pri Ormožu v Ptuj; prip. III/4 Klara Mekovec z Ljubljane 1 v Čakovec, Mihaela Gačnik z Ljubljane 2 na Maribor 1, Karla Knol z Ljubljane 5 na Maribor 1, Marija Korošec z Ljubljane 1 v Trzič, Cilka Mežan z Ljubljane 1 na Bled 1, Pavla Peterman z Ljubljane 1 na Jesenice na Gor. in Marija Lovšin iz Ptujске gore v Prevalje; zvan. 1. skup. Martin Pogorevc z Maribora 2 na Maribor 1, Josip Kapel iz Celja v Rogaško Slatino, Franc Hojnik iz Celja na Maribor 1 in Ivan Jelen iz Celja v Krško; zvan. 2. skup. Josip Lavrenčič iz Krškega v Celje; zvan. 3. skup. Josip Geiser iz Pragerskega na Maribor 2, Bogomila Primožič iz Domžal na Ljubljano 1; služ. 2. skup. Franc Mak z Maribora 2 v Čakovec, Maks Dožanko z Maribora 1 na Maribor 2, Josip Šunko z Maribora 2 v Celje, Josip Kők iz Celja na Maribor 2, Alojzij Švagan iz Brežic v Hrastnik, Valentin Žandar z Ljubljane 2 v Moste pri Ljubljani in Franc Horvat iz Slovenske Bistrice na Maribor 2; dnevni. Justin Grošel z Maribora 1 v Čakovec, Josip Žvegljč z Maribora 2 v Brežice in Anton Toman z Ljubljane 1 v Kranjsko goro.

Poroke: tehn. ur. II/3 Maks Rems pri obl. pt. upravi se je poročil s Faniko Martinec, pb. ur. II/3 Terezija Lesjak v Podčetrtku z Dimitrijem Babkov, Pavel Rabič v Laškem s telef. III/3 Marto Burger iz Ptuja; zvan. 1. skup. Josip Gruber v Celju z Viktorijo Žeppek, Jakob Vovk na Ljubljani 2 z Marijo Marinko, pb. ur. II/4 Pavel Žak v Marenbergu z Antonijo Pogoreutz, zvan. 3. skup. Jože Falout na Ljubljani 1 z Marijo Belihar, služ. 2. skup. Marija Muhovič v Hrastniku z žel. ur. Vladimirjem Medveščkom in Stanislav Moravec v Brežicah z zvan. Angelo Mlakar.

Prestanek službe: pogodb. pošt. Marija Lešnik v Oplotnici je bila odpuščena.

Izpite za vodstvo pogodbenih pošt so napravile: Julka Fajdiga, Fani Plaznik, Amalija Vovk, Natalija Skuhala, Zdenka Kanižaj, Angela Vardian in Cirila Vehovec.

Honoriranje prispevkov.

Po sklepu konzorcija lista se bodo odslej honorirali dopisi, in sicer:

- uvodni članki po 50 par od vrste;
- drugi članki po 40 par od vrste;
- manjše stvari, kakor na pr. blago med »To in ono« po 30 par od vrste.

Ta številka se je nekoliko zakesnila zaradi obolenosti urednika.

**Modna manufakturna trgovina
Fabiani & Jurjovec**

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruga poštlnih nameščencev.

Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!

24—14

Tvornica dežnikov

L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

12—2

TUJEČ EVGEN

Ljubljana, Smoletova ulica števil. 3

se priporoča za prodajo elektrotehničnega in tehničnega materijala, žarnic, motorjev, železnih ognja in vloma varnih blagajn itd.

Samoprodaja za SHS barve proti rji »ANTOXID«. 12—2

TRGOVINA A. ŽIBERT

Prešernova ulica

Priporoča svojo veliko zalogo čevljev, domačega in inozemskega izdelka F. Baly i. t. d. po najnižjih cenah.

3-2

Dr. France Pavlavčič

specijalist za zobne in ustne bolezni
ordinira vsak dan od 10—12 dop.
in od 2—6 popoldne.

Ljubljana

Pražakova ul. št. 11/1.
poleg Miklošičeve ceste.

3-2

**Volna, bombaž,
nogavice in rokavice**

najceneje pri tvrdki

Karl Prelog

Ljubljana, Židovska ul 4, Stari trg 12

3-3

Olepšaj si dom!

**Zaloga pohištva
Ervin Zelenka
Maribor**

ulica 10. oktobra 5.

Priporoča svojo bogato zalogo:

spalnic,	žimnic,
lednic,	zastorov,
gosposkih sob,	preprog,
klubgarnitur,	otročkih postelj,
divanov,	odej,
otomanov,	medenih zastornih palc

ter vsakovrsnih mizarskih in
tapetniških potrebščin!

Solidne cene!
Dobro blago!
Lastne delavnice!

12-9

Trgovina usnja in čevljarskih
potrebščin po najnižjih cenah
se priporoča

Franc Erjavec

trgovina usnja

Ljubljana, Stari trg 11 a.

12-2

Prispevajte za tiskovni sklad, da bomo list povečali!**Knjigoveznica
Stane Feldstein**Ljubljana
Vidovdanska 12

Zahtevajte ponudbe!
Drž. uslužbencem popust.

3-3

Obleke za gospode

zadnjih vzorcev in najno-
vejših krojev, v zalogi po
brezkonkurenčnih cenah

pri

F. Lukič, Ljubljana

Stritarjeva ulica 9

3-2

**Laneno olje, firnež, emajlne in
ostale lake, olinatne barve**

in vse v stroko spadajoče blago, kupite
dobro, solidno in po zmernih cenah pri

**MEDIČ-ZANKL, d. z o. z. tovarne olja, firneža, laka in barv
Ljubljana-Medvode, lastnik Franjo Medič.**

24-12

Podružnica Maribor -- Novi Sad.

Jože Mihelič in drug

Ljubljana

Dunajska cesta 41.

Telefon šte. 777.

1-9

Ant. Krisper
Ljubljana, Mestni trg 26

Tovarna čevljev, zaloga
drobnega in galanterij-
skega blaga.

6-6

VELETRGOVINA

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecijsko blago,
raznovrstno žganje, moko in
deželne prideleke. — Razno-
vrstno rudninsko vodo.

1-21

STANE JAGER

JERMENAR IN TORBAR

LJUBLJANA, POLJANSKA C. 9.

priporoča svojo delavnico cenj. občinstvu
za vsa nova v to stroko spadajoča dela
kakor tudi vsa popravila.

Cene nizke.

Delo solidno.

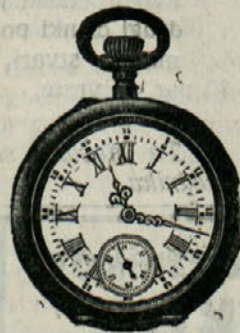
3-1

Največja zaloga žepnih in stenskih
ur iz lastne tovarne v Švici

H. SUTTNER

Ljubljana šte. 6, Prešernova ul. 4.

Bogata zaloga zlatih, srebrnih in vsakovrstnih uporabnih
predmetov. Zahtevajte cenik zastoj in poštnine prosto.

12-6